

9. Sprawy dotyczące uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego, skarg organów nadzoru na uchwały jednostek samorządu terytorialnego, skarg na rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody oraz skarg na akty prawa miejscowego, bezczynność w tych sprawach oraz czynności prawne i faktyczne podejmowane przez wojewodów lub organy administracji niezespólonej.

W wyroku z dnia 10 lipca 2007 r. o sygn. akt I SA/Wa 2352/05 (nieprawomocny) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że uchwała rady gminy o scaleniu i podziale nieruchomości obejmujących kilkanaście działek ewidencyjnych oraz o zmianie uchwały rady gminy w przedmiocie wszczęcia postępowania scaleniowo-podziałowego, poprzez wyłączenie z opracowania jednej z działek, została wydana z naruszeniem prawa. Motywując swe rozstrzygnięcie, Sąd wskazał, że uprzednie stwierdzenie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie prawomocnym wyrokiem nieważności przepisów uchwały rady gminy, zatwierdzającej miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w części normującej warunki scalenia i podziału nieruchomości, spowodowało utratę, ze skutkiem ex tunc, ważności przepisów normujących tę problematykę, co oznacza, że w chwili podjęcia uchwały o scaleniu i podziale nieruchomości warunki te nie istniały. Poza tym Sąd zaznaczył, że wyłączenie z obszaru scaleniowo – podziałowego jednej z działek poprzez zmianę (w uchwale o scaleniu i podziale) uchwały o wszczęciu postępowania scaleniowo-podziałowego nastąpiło bez podstawy prawnej. Zdaniem Sądu, przepisy Działu III Rozdziału 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1998 r. w sprawie wykonania przepisów dotyczących scalania i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 44, poz. 262), nie przewidywały bowiem możliwości zmiany przez radę gminy z urzędu uchwały o przystąpieniu do scalenia i podziału, w części dotyczącej granic zewnętrznych obszaru scaleniowo – podziałowego, poprzez zamieszczenie jej (zmiany) w uchwale o scaleniu i podziale, w sytuacji, gdy postępowanie o scalenie i podział nie toczy się z urzędu, lecz na wniosek uprawnionych, o których mowa w art. 102 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W ocenie Sądu, z taką inicjatywą

mogliby wystąpić jedynie wnioskodawcy scalenia i podziału, poprzez zmianę treści wniosku o scalenie i podział (przed podjęciem uchwały, o której mowa w art. 102 ust. 3 ustawie o gospodarce nieruchomościami) lub poprzez złożenie wniosku o zmianę uchwały o przystąpieniu do scalenia i podziału (w przypadku, gdyby uchwała ta już obowiązywała).

Z kolei, w wyroku z dnia 12 października 2007 r. o **sygn. akt I SA/Wa 978/07** (nieprawomocny) Sąd oddalił skargę na uchwałę rady miasta o wyrażeniu zgody na wydzierżawienie gruntu gminnego, w trybie bezprzetargowym, na czas określony, spółce komunalnej, z przeznaczeniem na działalność związaną z gospodarką odpadami. W orzeczeniu tym Sąd dokonał oceny przesłanek podmiotowych i przedmiotowych, wynikających z przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że zaskarżona uchwała nie jest uchwałą o charakterze cywilnoprawnym, ponieważ została podjęta w sprawie z zakresu administracji publicznej. Skoro ustawa o samorządzie gminnym nie zawiera legalnej definicji pojęcia sprawy z zakresu administracji publicznej, a w orzecznictwie sądowym opowiedziano się za szerokim rozumieniem tego pojęcia i interpretowaniem wszelkich wątpliwości, co do dopuszczalności skargi, na podstawie art. 101 ustawy, na korzyść ochrony praw obywateli i ich konstytucyjnego prawa do sądu, to należy przyjąć dopuszczalność drogi sądowoadministracyjnej w rozpatrywanej sprawie.

W sprawach dotyczących skarg na rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody, wniesionych w trybie art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami i art. 85 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, istotne znaczenie ma orzeczenie Sądu dotyczące niezwykle rzadko rozpatrywanych przez judykaturę spraw z zakresu nadzoru nad działalnością organu gminy (burmistrza – organu prowadzącego szkołę), o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 7 września 1990 r. o systemie oświaty (odwołania dyrektora szkoły bez wypowiedzenia w razie negatywnej oceny wykonywania przez niego zadań wymienionych w art. 34a ust. 2 tej ustawy).

W wyroku z dnia 29 października 2007 r. o **sygn. akt I SA/Wa 1410/07** (nieprawomocny) Sąd oddalił skargę burmistrza gminy, wniesioną na rozstrzygnięcie nadzorcze wojewody w przedmiocie stwierdzenia nieważności aktu burmistrza o odwołaniu bez wypowiedzenia dyrektora publicznej szkoły podstawowej. Sąd dokonał oceny prawidłowości podjęcia przez burmistrza aktu odwołania dyrektora szkoły i uznał, że w sprawie wystąpiła podstawa do stwierdzenia jego nieważności, ponieważ

ów akt został podjęty z istotnym naruszeniem przepisu prawa. Zdaniem Sądu, taka wadliwość aktu odwołania wynikała z tego, że stanowiąca podstawę odwołania dyrektora szkoły negatywna ocena wykonywania zadań, wymienionych w art. 34a ust. 2 ustawy o systemie oświaty (ocena częściowa), została wydana z istotnym naruszeniem art. 6a ust. 1 ustawy - Karta Nauczyciela, skoro – jak wynika z akt sprawy - postępowanie oceniające, o którym mowa w tym przepisie, nie zostało wszczęte przez organ nadzoru pedagogicznego na wniosek jednego z podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 6a ust. 1 pkt 1-5 Karty Nauczyciela, lecz z urzędu, czego nie przewidują zarówno przepisy ustawy - Karta Nauczyciela, jak i przepisy wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 2 listopada 2000 r. w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczyciela, trybu postępowania odwoławczego oraz składu i sposobu powoływania zespołu oceniającego (Dz. U. Nr 98, poz. 1066 ze zm.). Sąd podkreślił, że powodem odwołania dyrektora szkoły nie było bowiem ustalenie negatywnej oceny pracy, o której mowa w art. 6a ust. 4 Karty Nauczyciela, skoro ta była pozytywna, lecz ustalenie negatywnej oceny wykonywania zadań, wymienionych w art. 34a ust. 2 (negatywnej oceny częściowej). W ocenie Sądu, z przepisów ustawy Karta Nauczyciela oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia z dnia 2 listopada 2000 r. wynika, że wymogi, o których mowa w art. 6a ust. 7 i 8 Karty Nauczyciela, winny odnosić się tylko do końcowej oceny pracy, zawierającej stwierdzenie uogólniające, sporządzonej na karcie oceny pracy, od której przysługuje dyrektorowi wniosek o ponowne ustalenie jego oceny (art. 6a ust. 9 pkt 2 i ust. 10 Karty Nauczyciela). Dokonanie oceny częściowej przez organ prowadzący szkołę jest bowiem jednym ze wstępnych stadiów procesu oceniania dyrektora szkoły przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny, poprzedzającym czynności, o których mowa w art. 6a ust. 7 i 8 Karty Nauczyciela. Sąd uznał, że taki wniosek wynika z wykładni systemowej przepisów § 5 i 8 rozporządzenia z dnia 2 listopada 2000 r.